Абадрийски, ска, ско — скый (стъ), което се относи до.. принадлежи на абадрийцъ, на абадрийцитѣ: абадрийскый чеинаръ, абадрийскый ханъ. — изговаря се на мѣстѣ и съ отпущане на й-то, напр. абадрийскы-черовъ. — абадрийскы, нар. ка. То абадрия, по абадрийски.

Абадрийче (то) дѣте на абадрия, чеиграе или чиракъ абадрия: младо абадрийче. Абадрийчето се сгодило. На падуй, колѣ гайдятъ, да ся сберятъ млады момчета, все отъ пирдотъ абадрийчета. Д. 28.

Абадрилякъ (тъ) Занаятчитѣ, занимаящо се на абадрийцитѣ. в. Болгарство: Дохъ го на абадрилякъ; абадрилякъ чъ бече не хрянъ. — Турскы тѣ думы на якъ и наикъ, конто ся ~~пъстра~~ дивиковъ много и конто на абадрийцы въ якъ чъ ги, представятъ едно доста любопытно явление. Въ ист. България тѣ ся изговарятъ на якъ и на икъ а въ Западна на икъ и на якъ ~~Дирдъ~~ ~~Дирдъ, на пр.~~ дирдъ конто въ ист. България ся изговарятъ на якъ, въ Западна ся изричатъ на икъ, а тѣзи що ся изговарятъ въ ист. България на икъ тѣ напротивъ въ Зап. България ся изговарятъ на якъ, Напримѣр: абадрилякъ — ликъ, мустафчилякъ — ликъ, чоха дрилякъ — ликъ, муба шидрилякъ — ликъ, ачалякъ — ликъ, хасадрилякъ — ликъ, хадрилякъ — ликъ, ахчилякъ — ликъ и напротивъ кефсилликъ — лякъ, челебилликъ — лякъ, Бардирликъ — лякъ, ревилликъ — лякъ, чтилликъ — лякъ, векилликъ — лякъ, чрилликъ — лякъ

ГРАДСКИ АРХИВ СОФИЯ